

vel. Det, jeg kan sige, er, at amterne jo har mulighed for at prioritere den her anlægsopgave inden for rammerne af den økonomi, der er til rådighed for amterne.

Det, jeg kan konstatere, er, at vi har udvidet de økonomiske rammer, amterne har at drive sundhedsvæsen for, herunder har vi udvidet de muligheder, amterne har for at belåne udbygning på sygehusvæsenet.

Jeg kan forstå, at fru Karen Klint så går og leder efter, at vi meget mere målrettet dikterer, at nu skal der være enestuer. Det kunne der være en vis charme ved. Det er jo nok, fordi fru Karen Klint er blevet inspireret af den måde, regeringen i øvrigt har ført politik på på sundhedsområdet, for i modsætning til den sidste regering, som jo skrev en masse lyrisk, hver gang man lavede aftaler med amterne, side op og side ned og så lidt på blokken, så har den her regering jo på hele indholdssiden i sygehusvæsenet, altså i spørgsmålet om kapacitet, sørget for at lave nogle instrumenter, der sikrer, at amterne gør det, vi gerne vil have dem til. Det er vel det, der så inspirerer fru Karen Klint til at foreslå, at vi skulle gøre noget tilsvarende i forhold til at udbygge på enestuerne.

Fru Karen Klint fæster altså stor lid til, at den arbejdsform, vi i modsætning til den tidligere regering har brugt på sundhedsområdet, måske også med nytte kunne bruges i forhold til de fysiske rammer. Det skal jeg ikke stå her og afvise. Omvendt må jeg sige, at det ikke er noget, vi har nogen aktuelle planer om.

Karen J. Klint (S):

Ja, det er nu altså ikke min idé, at det lige kun og alene skulle løses i en regeringsaftale med amterne. Det er faktisk et direkte citat af det, den nuværende statsminister sagde ifølge Politiken i marts 2001. Det var der, at rammen om enestuer kom ind. Det kan jeg jo godt se det historiske i, for det var også der, vi havde rammen omkring enestuer til psykiatrien, så jeg vil godt tilbage til beløbet.

Kl. 13.45

Nu hører jeg, at ministeren ikke selv agter at sige noget konkret om tidshorizonten, men når det dengang blev kaldt for et virkelig stort beløb, er der så slet ikke nogen, der kan løfte sløret for, hvor stort et beløb samfundet skal være med til at bidrage med – staten måske noget, amterne meget – for at vi kan få forbedringer på enstueområdet?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Vi har tilført det danske sundhedsvæsen et virkelig stort beløb. Jeg skal ikke kunne sige, hvis man går langt, langt tilbage i historiebøgerne, om man kan finde et budgetår i 1950'erne, hvor der har været et større hop, men man skal i hvert fald meget langt tilbage for at kunne se et så markant løft i amternes rammer til sygehusdrift, som den her regering har skabt.

Det har vi gjort målrettet og først og fremmest i forhold til behandlingerne i sygehusvæsenet, fordi den tidligere regering efterlod et venteliste-problem, som skyggede over enhver anden sygehusdiskussion. I takt med at vi får håndteret det problem – det er jo det, vi er i gang med – opstår der en naturlig mulighed for at gøre noget mere, som har karakter af kvalitet frem for kvantitet. Til det henregner jeg bl.a. diskussionen om, hvorvidt de fysiske rammer på landets sygehuse er ordentlige.

Det er jo et spørgsmål, som vi vedvarende vil vende tilbage til, når vi diskuterer økonomi med amterne, men det er i øvrigt også et element i den debat, der foregår i øjeblikket omkring en strukturreform. Jeg tror, det vil være fornuftigt, at vi nu får taget stilling til, hvordan vores sygehusvæsen skal forankres rent myndighedsmæssigt, før vi sådan massivt begynder at nyinvestere i sygehusbyggeri.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Den næste spørger, der har spørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren, er fru Tove Videbæk.

Spm. nr. US 116

Tove Videbæk (KD):

Jeg vil gerne spørge lidt videre vedrørende venteliste-problematikken. Vi ved jo, at nedbringelse af ventelister på landets sygehuse har været og vel stadig væk er et af de højest prioriterede indsatsområder for regeringen. Derfor vil jeg gerne høre, om regeringen eller sundhedsministeren kan leve med, at der bliver sat så kraftigt et spørgsmålstejn ved registreringssystemet og opgørelsesmetoderne.

Jeg vil også spørge, om ministeren allerede har eller vil tage initiativ til, at vi får en opgørelsesmetode, som vi kan være sikre på og trykke